

ЗЛАТНО МАНИСТО

— Ти гължбче, бѣло, чисто,
ти ли клѣвна туй манисто,
посребрено,
позлатено,
и на личень день дарено,
лична да е Златоперка,
царевата чудна щерка...

— Азъ го клѣвнахъ, ой детенце,
ой детенце,
стрѣкъ лаленце,
да го нося презъ морета,
даръ на Янчица напета,
да ѝ грѣе на гerdана,
като слънце на поляна...

И. Стубель

ПѢСЕНЬ ЗА МАЛКАТА СЕСТРИЧКА

Нанкай, хубава сестричке,
нанкай, малка гължбичке —
да порастнешъ ти голѣма
като татка, менъ и мама.

Презъ прозорчето, сестричке,
гледа мѣничка звездичка,
гледа тебе и се смѣе,
че и ти си като нея;

че и ти си въ нашта кѣща
мѣничка звездичка сѣща:
както грѣе тя въ небето,
така грѣешъ ти въ сърдцето

на добричката ни мама,
дето друга радостъ нѣма.

Нанкай, хубава сестричке,
нанкай, малка гължбичке!

Ето Слънчо отъ горичка
иде, хубава сестричке,
да те носи той съ крилцата
тихо, леко надъ земята...

Като цвѣтенце въ джбрава
да си весела и здрава,
като слънчице да грѣешъ,
само въ радостъ да живѣешъ.

Нанкай, хубава сестричке,
нанкай, малка гължбичке!

Младенъ Исаевъ